

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/536/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114212399
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114212399.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: O. podnik G., a.s., IČO: 00 492 736, G., Q. 1, právne zastúpený JUDr. I. H., advokátom Advokátskej kancelárie D.-H. & K., G., J. M. G. X-CX, proti odporcovi: V. E., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom Y., J.E. č.X, t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpeného opatrovníčkou JUDr. O. S., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, v konaní o zaplatenie 50,70 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa, proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, zo dňa 08. apríla 2015, č.k. 13C/226/2014-25, v senáte, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 Eur a nahradiť mu trovy konania 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia 11,83 Eur do rúk právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. I. H., advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 50,70 Eur. Návrh odôvodnil tým, že odporca cestoval dňa 11.12.2013 na linke MHD č. XX v Bratislave a pri kontrole revízorom navrhovateľa, sa nepreukázal platným cestovným lístkom, pričom na základe tejto skutkovej situácie vznikla odporcovi podľa článku 6 Prepravného poriadku MHD v Bratislave a článku 5 Tarify MHD v Bratislave, povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úhradu vo výške 50,- Eur a cestovné vo výške 0,70 Eur. Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporca úhrnú sumu 50,70 Eur dobrovoľne neuhradil ani v dodatočnej lehote, poskytnutej navrhovateľom v Pokuse o zmier - výzve na zaplatenie zaslanej dňa 21.01.2014. Navrhovateľ bol preto nútený uplatniť si svoj nárok súdnou cestou. V tejto veci súd vydal dňa 20.6.2014 platobný rozkaz č.k. 17Ro/163/2014-7, ktorým návrhu vyhovel. Platobný rozkaz nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk, preto súd prešetril jeho pobyt, no nezistil aktuálnu adresu jeho pobytu, preto súd zrušil platobný rozkaz a odporcovi ustanovil na ochranu práv opatrovníčku. V danom prípade ide o drobný spor podľa § 200ea O.s.p., pretože hodnota uplatnenej pohľadávky, neprevyšuje sumu 1.000,- Eur. Súd preto dňa 08.04.2015 v zmysle ust. § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) verejne vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania v spojení s ust. § 115a ods. 2 O.s.p., podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch. Miesto a čas verejného vyhlásenia, boli oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote (dňa 27.3.2015). Účastníci konania na verejnom vyhlásení rozsudku prítomní neboli. Súd rozhodol vo veci podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise: návrhu na začatie konania, hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 11.12.2013, pokusu o zmier zo dňa 21.01.2014, správ o pobyte odporcu, poštového podacieho hárku, prepravného poriadku navrhovateľa, výňatku z tarify navrhovateľa. Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných

podmienok a kontrolného lístka bolo zistené, že odporca cestoval dňa 11.12.2013 cestným dopravným prostriedkom navrhovateľa na linke MHD č. 93.. Pri kontrole vykonávanej zamestnancom navrhovateľa - revízorom, sa odporca nepreukázal platným cestovným lístkom. V hlásení sú zapísané všetky potrebné osobné údaje odporcu vrátane čísla jeho občianskeho preukazu. Na základe toho, vznikla odporcovi podľa zákona, tarify a prepravného poriadku navrhovateľa povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 50,- Eur a cestovné vo výške 0,70 Eur, ktoré sumy neuhradil odporca na mieste samom. Ku dňu vyhlásenia rozsudku nebolo zistené, žeby odporca dlžnú sumu navrhovateľovi uhradil. Podľa článku 6 Prepravného poriadku navrhovateľa je cestujúci v prípade, že cestuje bez platného cestovného lístka povinný zaplatiť navrhovateľovi úhradu podľa tarify. Podľa článku 5 tarify navrhovateľa platnej a účinnej od 1.8.2011, úhrada za cestu bez platného cestovného lístka predstavuje 50,- Eur. S odkazom na ust. § 14 ods.1 písm.d/, § 14 ods.2, § 17 ods.2, §12 ods.2 písm.b/ zák.č. 56/2012 z.z. o cestnej doprave, mal návrh za dôvodný a tomuto v celom rozsahu vyhovel.

Aplikujúc tiež ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v odôvodnení uviedol, že úspešný navrhovateľ

má právo na náhradu trov konania. Tie predstavujú súdny poplatok 16,50 Eur za návrh a trovy právneho zastúpenia, ktoré uplatnil vo výške 105,20 Eur. Právny zástupca navrhovateľa vykonal 2 účelné úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd), za ktoré podľa § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. patrí základná sadzba tarifnej odmeny 16,60 Eur x 2 úkony a režijný paušál vo výške 8,04 Eur x 2 úkony + 20% DPH podľa § 18 ods. 3 citov. vyhl., pretože právny zástupca navrhovateľa je platiteľom DPH, t.j. spolu 59,14 Eur. Súd nepriznal odmenu a hotové výdavky za ďalší účtovaný úkon, a síce za pokus o zmier a ďalšiu poradu s klientom, pretože ide o formálny a neúčelný úkon nevyžadujúci si žiadne odborné znalosti. Keďže ide o drobný spor, súd podľa § 150 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že uplatnené trovy právneho zastúpenia sú neprimerané vo vzťahu k výške uplatnenej pohľadávky (predstavujú viac ako jej dvojnásobok) a aj s prihliadnutím na skutočnosť, že cieľom súdnych konaní v drobných sporoch má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že pôjde o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Súd potom podľa § 150 ods. 2 O.s.p. priznal 20% z trov 59,14 Eur za dva úkony právnej služby, t.j. 11,83 Eur, ktoré zníženie považoval za primerané a plnú náhradu trov z titulu zaplateného súdneho poplatku. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. uložil súd odporcovi, aby trovy konania a právneho zastúpenia zaplatil do rúk právneho zástupcu navrhovateľa.

Rozsudok prvostupňového súdu, v zákonom stanovenej lehote, odvolaním napadol navrhovateľ, prostredníctvom právneho zástupcu a to čo do výroku, ktorým súd rozhodol o náhrade trov konania. V odôvodnení uviedol, že prvostupňový súd, nesprávne pri rozhodovaní v tejto časti aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p. a rozhodol o neprimeranom znížení trov konania a nedôvodne priznal trovy konania, vo výške odlišnej od trov uplatnených v návrhu na začatie konania, čím uplatnil dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm.f/ O.s.p. (nesprávne právne posúdenie veci). Nepochybnil, že predmetnú vec, je možné považovať za drobný spor, podľa § 200ea O.s.p., podľa jeho názoru neprimeranosť trov konania v týchto sporoch voči pohľadávke, je však potrebné posudzovať v jednotlivých prípadoch individuálne. Poukázal na ustálenú prax, najmä na rozhodnutia KS Bratislava, sp.zn. 7Co/32/2009, sp.zn. 7Co/64/2009, ako aj na dôvodovú správu k novele O.s.p. účinného od 15.10.2008. Podľa jeho názoru, je aplikácia ust. § 150 ods. 2 namieste len vtedy, keď suma trov konania, viacnásobne prekročí sumu istiny, ktorá je predmetom konania, o ktorý prípad však v preskúmvanej veci nejde. Keďže uplatnené trovy konania, neprekračujú niekoľkonásobne sumu istiny a okrem súdneho poplatku, predstavujú odmenu za právnu službu a to za minimálny počet úkonov, za ktoré je stanovená sadzba, prvostupňový súd nesprávne, v rozhodnutí toto ustanovenie aplikoval a svoje rozhodnutie v tejto časti náležite neodôvodnil, čím uplatnil tiež dôvod odvolania uvedený v ust. § 205, ods. 2 písm. a/ v spojitosti s § 221 ods.1 písm. f/ O.s.p. (odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom). Podľa jeho názoru, mal o trovách konania, rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania a priznať navrhovateľovi, ako úspešnému účastníkovi, náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. Za účelne uplatnené trovy v tomto konaní, považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu, vo výške 16,50 eur a tarifnú odmenu za právne služby vo výške vyplývajúcej z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov, za poskytovanie právnych služieb. Poukazoval na to, že úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je zložitý a náročný proces, ktorý si vyžaduje primeranú časovú náročnosť. Právo účastníka, nechať sa zastupovať advokátom, nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené, ani v tzv.

drobných sporoch a neobmedzuje ho ani nariadenie Európskeho parlamentu (a Rady ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktoré v bode 29 preambuly deklaruje, že „neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy“. Poukázal na to, že KS Žilina, ako súd odvolací, v uznesení pod č.k. 6Co/271/2009 dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník, právo na náhradu i trov spojených s poskytovaním právnych služieb, ktorému poskytol v konkrétnej veci, splnomocnený advokát. Poukázal tiež na to, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa a nemožno preto túto skutočnosť nezohľadňovať pri rozhodovaní o znížení náhrady trov konania. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd, zmenil rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti tak, že odporca bude zaviazaný k povinnosti, zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy prvostupňového konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 88,70 eur a súčasne uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,03 eur.

Odporca, ani opatrovníčka odporcu, nevyužili zákonom danú možnosť, písomne sa k podanému odvolaniu navrhovateľa vyjadriť.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania je vecne správny a preto je potrebné, ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p.. Rozsudok prvostupňového súdu vo zvyšnej časti, z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmal, pretože vo vzťahu k tejto, rozhodnutie prvostupňového súdu napadnuté nebolo, teda čo do tejto časti, v ktorej súd rozhodol vo veci samej, nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 O.s.p.).

Preskúmaním veci v rozsahu podaného odvolania odvolací súd nezistil dôvodnosť podaného odvolania. Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza zo správnych skutkových zistení na ktoré boli aplikované správne zák. ustanovenia a je tiež zodpovedajúcim spôsobom odôvodnený, v tomto smere spĺňajúci kritériá odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157, ods.2 O.s.p.).

Skutočnosť, že v preskúmvanej veci ide o drobný spor, vychádzajúc z ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. s poukazom na predmet konania, nebola v priebehu konania medzi účastníkmi sporná, túto skutočnosť nespochybnil v odvolaní, ani samotný navrhovateľ.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať, alebo znížiť.

Občiansky súdny poriadok vyššie uvedeným novelizovaným zák. ustanovením (zák. č. 384/2008 Z.z.) s účinnosťou od 15.10.2008 pre náhradu trov konania zakotvil výnimku z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorej napriek tomu, že bol účastník v spore plne úspešný, súd mu môže náhradu trov konania nepriznať, prípadne i znížiť a to výlučne v drobných sporoch v zmysle cit. § 200ea O.s.p. a za splnenia podmienky, že trovy konania sú neprimerané voči pohľadávke. Bližšie podmienky pre nepriznanie, alebo zníženie náhrady trov podľa tohto ustanovenia zákon neupravuje. Posúdenie naplnenia podmienok pre aplikáciu tohto ustanovenia na rozhodnutie o trovách konania je preto výlučne

na úvahe súdu. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta, ako na to správne poukazuje v odôvodnení aj súd prvého stupňa. Zo znenia citovaného § 150 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že rozhodujúcim je pomerovanie výšky trov konania k výške pohľadávky.

V konaní navrhovateľom vyčíslené trovy, predstavovali náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia, ktoré si uplatnil právny zástupca vo výške 88,70 eur za tri úkony právnej služby á 16,60 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, zaslanie pokusu o zmier vrátane

ďalšej porady s klientom a písomné podanie na súd), 3x režijný paušál á 8,04 eur + DPH vo výške 20%. Uplatnené trovy celkom tak predstavovali dvojnásobok uplatnenej pohľadávky. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom vysloveným súdom prvého stupňa, že navrhovateľovi priznaná náhrada trov konania vo výške 16,50 za zaplatený súdny poplatok a za trovy právneho zastúpenia v sume 11,83 eur je v súlade s ust. § 150 ods. 2 O.s.p., pričom pre aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania boli splnené všetky zákonné podmienky. Miera zníženia náhrady trov konania navrhovateľa, uplatnená pri rozhodovaní súdom prvého stupňa, sa nejaví ako neprimeraná a odvolací súd sa s ňou stotožňuje. Právny úkon pokus o zmier, nepovažoval ani krajský súd za účelne vynaložený s uplatňovaním práv navrhovateľa, navyiac správne uvádza súd prvého stupňa ide o jednoduchý, nenáročný a formulárový úkon. Odvolací súd nespochybňuje skutočnosti uvádzané právnym zástupcom navrhovateľa, že jednotlivé úkony ním vykonanej právnej služby, predstavujú náročný a zložitý proces, vyžadujúci si aj primeranú časovú náročnosť. Z činnosti súdu je však známe, že navrhovateľ vedie veľký počet sporov rovnakého charakteru, predmetom ktorého, je uplatnenie cestovného a úhrady za cestovanie bez platného cestovného lístka, ktoré nemožno považovať za právne, skutkovo, ani časovo náročné. Navyiac, v týchto veciach ide len o formulárové podania, s dopĺňaním minimálneho počtu údajov, ako osoby odporcu a dátumu a linky, na ktorej tento cestoval bez platného cestovného lístka, ktoré údaje vyplývajú z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok, ktoré vystavuje revízor navrhovateľa. Nedôvodne navrhovateľ v odvolaní poukazuje na to, že súd prvého stupňa nezohľadnil skutočnosť, že zaplatenie súdneho poplatku z návrhu je zákonnou povinnosťou napriek čomu aj v tejto časti náhradu trov konania ponížil, pretože takáto skutočnosť z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva. Prvostupňový súd ponížil náhradu trov konania len v časti trov právneho zastúpenia, nie v časti náhrady za zaplatený súdny poplatok, z čoho vyplýva, že nielen samotné podávané návrhy v skutkovo a právne totožných veciach sú formulárovými podaniami, ale rovnako tak podávané odvolania nezohľadňujú špecifiká jednotlivých rozhodnutí.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd zastáva názor, že prvostupňový súd postupoval správne, keď vychádzajúc z ust. § 150 ods. 2 O.s.p., na základe vlastnej úvahy, priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v celkovej výške 28,33 eur, preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ako vecne správny, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že odporcovi, ako úspešnému v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tento si trovy v odvolacom konaní neuplatnil (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.